23/12/2018

Μες της ερημιάς τα βάθη (Ψαλτοτράγουδο)

/ Ιερές Μονές

Ω, πόσο γλυκό και ήσυχο!

Μοναστηριακό Άσμα, **το οποίο μπορείτε συντραγουδήσετε** με την παρακάτω παράθεση των στίχων του:

Μες της ερημιάς τα κάλλη
στις σπηλιές και στα βουνά
κει που λούλουδα ανθούνε
και λαλούνε τα πουλιά.

Κατοικούν αγνές υπάρξεις
σαν τα κρίνα του αγρού
κι απ τα ρόδα πιο ωραίοι
είναι οι μοναχοί Χριστού.

Εγκατέλειψαν τον κόσμο
φίλους τους και συγγενείς
τον Θεό και τους Αγίους
έχουν τώρα για γονείς.

Μέρα νύχτα γλυκά ψάλλουν
στον Νυμφίο τους Χριστό
που τους στόλισε με Χάρι
σαν περιστεράκι αγνό.

Πριν ο ήλιος ανατείλει
και ροδίσει η χαραυγή
πριν η πούλια βασιλεύσει
κάνουν Θεία προσευχή.

Και οι Άγγελοι διαβαίνουν
δίπλα τους σαν τα πουλιά,
παίρνουνε την προσευχή τους
και την πάνε κει ψηλά.

Τα σκελετωμένα χέρια
που κρατούν στην προσευχή,
το ιερό το κομποσχοίνι
και τον Συναξαριστή.

Πάντα είναι υψωμένα
εις τα ύψη του ουρανού,
σαν τα δέντρα δίχως φύλλα
και έχουν χρώμα του νεκρού.

Σαν σημάνει η καμπάνα
και το σήμαντρο μαζί,
και ο ήχος του ταλάντου
τότε αλλάζει η ζωή.

Μας φορεσάνε το ράσο

την αγία φορεσιά,
μας εδώσανε το σχήμα
πάμε για τον Γολγοθά.

Η ωραία τράπεζα τους
τ΄ αγιασμένα φαγητά,
όσο φτωχικά κι αν είναι
τους ευραίνουν την καρδιά.

Δια τούτο και το στέμμα
άφησαν οι βασιλείς
και κλειστήκαν στα κελλιά τους
δίχως πρόσωπο τιμής.

Τι με ωφελούν αδέλφια
φίλοι μου και συγγενείς
που την ώρα του θανάτου
δεν με βοηθεί κανείς.

Τι τα ράσα κι αν φορούμε
πάλι τούτο δεν αρκεί,
πρέπει να περιφρονούμε
και την κοσμικήν ζωήν.

Έχετε καλήν υγείαν
φίλοι μου και συγγενείς
εγώ δεν αντέχω πλέον
εις την κοσμικήν ζωήν.

ΠΗΓΗ